

บทที่ 3.

การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในประเทศ สิงคโปร์

3.1. การระงับข้อพิพาทในสิงคโปร์¹

ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในเอเชียส่งผลให้มีการพัฒนาทางด้านอนุญาโตตุลาการในแนวทางเดียวกัน โดยศึกษาด้านแบบจากเวทีการระงับข้อพิพาทในยุโรป เช่น London² Stockholm³ Brussels and Paris⁴ รัฐบาลในแถบเอเชียบางประเทศส่งเสริมให้มีการอนุญาโตตุลาการภายในประเทศ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายกระตุ้นให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศ เช่น ฮองกง และ สิงคโปร์ต่างพยายามสนับสนุนให้ประเทศตนมีเวทีสำหรับการอนุญาโตตุลาการ⁵ เช่นเดียวกับประเทศจีนได้ยอมรับร่างกฎหมายต้นแบบแล้วเช่นกัน⁶

การอนุญาโตตุลาการมีความสำคัญสำหรับเอเชีย เนื่องจากนิยมใช้การระงับข้อพิพาทแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากกระบวนการศาล นาย Roger Best นักกฎหมายบริษัท Clifford Chance ในฮ่องกงให้ความเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมของการอนุญาโตตุลาการไว้ว่า “ในเอเชีย การ

¹ John Gray, 'A Hill of Beanshoots', International Corporate Law. April 1995.p31-33

² London Court of International Arbitration See at <http://www.lcia-arbitration.com/lcia>

³ Arbitration Institute of the Stockholm Chamber of Commerce (SCC):Sweden, see at <http://www.chamber.se/arbitration/default.html>

⁴ International Chamber of Commerce

⁵ Supra note, John Gray, p.31-33.

⁶ Roger Best, 'Resolution of China Disputes', AsiaLaw.Vol: Dispute Resolution, December 1997/January 1998, p. 3-8.; Xiaoyan Zhang, 'Arbitration in China: A Legal Overview', E Law-MURDOCH University Electronic Journal of Law. Vol. 6 no. 3 (September, 1999) or see at <http://www.murdoch.edu.au/elaw/issues/v6n3/zhang63.html>

อนุญาโตตุลาการนั้นเป็นรูปแบบบรรณาการของการระงับข้อพิพาทนอกเหนือจากกระบวนการทางศาล"⁷ เนื่องจากวัฒนธรรมของคนในเอเชียปฏิเสธที่จะไปศาลในกรณีที่มีข้อพิพาทเกิดขึ้น⁸ แม้ว่าไม่มีอำนาจบังคับได้จริงเหมือนกับคำพิพากษาศาลแต่เดิมมาการบังคับตามคำพิพากษาในเรื่องระหว่างประเทศนั้นรัฐจำเป็นต้องตกลงกันในสัญญาสองฝ่าย ประเทศคู่ค้าจะไม่นำเอาคำพิพากษาของศาลต่างประเทศมาใช้ในทันทีโดยจะคู่สัญญาทวิภาคี ซึ่งมักจะเป็นเรื่องเฉพาะระหว่างกัน ทำให้เกิดข้อพิพาทในเรื่องการนำเอาคำพิพากษามาใช้อีกประเด็นหนึ่ง เนื่องจากความไม่เป็นสากลของการบังคับคำพิพากษา ต่อมาก็มีการทำสัญญาพหุภาคีด้วยความพยายามร่วมกันของหลายประเทศ เพื่อหาข้อสรุปในการแก้ปัญหาการระงับข้อพิพาทระหว่างกันในเรื่อง การบังคับตามคำชี้ขาดต่างประเทศของอนุญาโตตุลาการใน อนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับใช้คำชี้ขาดต่างประเทศ (New York Convention) ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2001ได้รับการยอมรับจาก 125 ประเทศ⁹ และในเรื่องการลงทุนข้ามชาติในอนุสัญญา the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other states of 1965 (Washington Convention)¹⁰ สำหรับสิงคโปร์ได้ทำสนธิสัญญาสองฝ่ายกับหลายประเทศและเป็นภาคีของอนุสัญญา 2 ฉบับนี้

⁷ Ibid , Roger Best, p. 3-5.

⁸ พิเชษฐ เมลาพันธ์, "ผลประโยชน์เศรษฐกิจไทย ในการเรียนรู้ วัฒนธรรมกฎหมายธุรกิจ ในเอเชีย", *รพีสาร* , มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, หน้า 106-111.

⁹ New York Convention list , <http://untreaty.un.org/>

¹⁰ Rodney J. Gates, International Commercial Disputes: A Guide to Arbitration and Dispute Resolution in APEC Member Economics, *APEC Secretariat 1997*. p. 15-30.

สิงคโปร์ได้เป็นสมาชิกของ the Washington Convention or ICSID, ปรากฏอยู่ใน The Arbitration (International Investment Disputes) Act (Chapter 11) เป็นการรับกฎหมายอนุสัญญาระหว่างประเทศให้เป็นกฎหมายภายในของสิงคโปร์ และได้เข้าร่วมสัญญาสองฝ่ายในการลงทุนกับหลาย ๆ ประเทศ ดังนี้ ประเทศสหรัฐอเมริกา(1966) ปากีสถาน (1995) ไปแลนด(1993) อังกฤษ (1975) สวิสเซอร์แลนด์(1978) จีน (1985) ฝรั่งเศส (1975) เวียดนาม (1992) ศรีลังกา (1980) อาเซียน(6) (1987) ลาว(1997) กัมพูชา(1996) มองโกเลีย(1995) สาธารณรัฐเชค(1995) ไทเป (1990) เนเธอร์แลนด์(1972) แคนาดา(1971) อินโดนีเซีย(1990) เยอรมัน (1973) บรูไน (1987) อาเซียน-สหรัฐ (1990) และศูนย์ส่งเสริมอาเซียน(1980)

สำหรับสิงคโปร์การอนุญาโตตุลาการเป็นการระงับข้อพิพาทที่ได้รับความนิยมอย่างมากตั้งแต่ปลายทศวรรษ 80 ต่อมาในปี 1991 ศูนย์การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศสิงคโปร์ (Singapore International Arbitration Centre : SIAC) จึงก่อตั้งขึ้นโดยกองทุนรัฐบาลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างองค์กรที่ควบคุมดูแลในเรื่องการระงับข้อพิพาทนอกศาลโดยอนุญาโตตุลาการ แต่สำหรับทางด้านกฎหมายภายในสิงคโปร์ยังใช้กฎหมายอนุญาโตตุลาการเดิมอยู่ โดยได้พยายามร่างกฎหมายอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศขึ้นมาเป็นการเฉพาะเจาะจงเพื่อมิให้สับสนกับกฎหมายเดิมในวันที่ 31 ตุลาคม 1994 กฎหมายอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ (International Arbitration Act : IAA) ได้เริ่มมีฉบับใช้โดยรับเอากฎหมายต้นแบบ เพื่อยกระดับให้กฎหมายภายในของสิงคโปร์เป็นที่ยอมรับของนักลงทุนในระดับสากล อีกทั้งยังเป็นการเชิญชวนให้นักกฎหมายยอมรับการอนุญาโตตุลาการ ในสิงคโปร์มากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ดีสิงคโปร์ก็ยังคงมีปัญหาอยู่บ้าง โดยนักกฎหมายให้ความเห็นว่า สิงคโปร์ยังมีรูปแบบการปกครองแบบอุปถัมภ์ และ Michael Firth ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับโครงสร้างและหลักเกณฑ์ที่ใช้ในสิงคโปร์ว่ายังไม่มีประสบการณ์ในด้านการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศมากพอ

11

ดังนั้นเพื่อวิเคราะห์ในด้านการปฏิบัติ จำเป็นที่จะต้องทราบถึงการระงับข้อพิพาทโดยการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในสิงคโปร์โดยภาพรวมก่อนซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ช่วง คือ การใช้กฎหมายในสิงคโปร์ก่อนออกกฎหมายการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ปี ค.ศ. 1994 และช่วงหลังปี ค.ศ. 1994 จนถึงปัจจุบัน เพื่อดูพัฒนาการทางกฎหมายอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศของสิงคโปร์ ทั้งในข้อเท็จจริง และวิธีการแก้ปัญหาของสิงคโปร์ให้เป็นที่ยอมรับของนักลงทุนทั่วไปได้

3.1.1. การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการก่อนปี ค.ศ. 1994

แบบฉบับระบบกฎหมายของสิงคโปร์มีรูปแบบตามคอมมอนลอว์ของอังกฤษ ในที่นี้หมายความว่า ระเบียบวิธีทางกฎหมาย รูปแบบของแนวคิดและเหตุผลทางกฎหมาย โครงสร้างของ

¹¹ Supra note, John Gray ,p.31-33

องค์การทางกฎหมาย หลักเกณฑ์ในชั้นของกฎหมายและวิธีพิจารณาความมีลักษณะใกล้เคียงกับระบบกฎหมายอังกฤษ เนื่องจากเหตุผลทางประวัติศาสตร์การปกครองในยุคล่าอาณานิคม¹²

ในประวัติศาสตร์ประเทศสิงคโปร์เริ่มรับกฎหมายอังกฤษมาใช้ในปี ค.ศ. 1786 โดยบริษัท The English East India Company เข้ามาในปีนั้นในยุคที่มีความสับสนทางกฎหมาย ในหมู่เกาะทั้งกฎหมายมาเลย์ หรือ กฎหมายจีน เพื่อแก้ไขปัญหา ในปี ค.ศ. 1807 ทางสหราชอาณาจักรได้มอบอำนาจให้กับบริษัท East India ตั้งศาลที่เรียกว่า Court of Judicature ที่ปีนัง โดยใช้กฎหมาย The First Charter of Justice ซึ่งศาลอังกฤษมีอำนาจควบคุมดูแลเฉพาะในปีนัง แต่ปัญหาความวุ่นวายของกฎหมายในสิงคโปร์ก็ยังคงมีอยู่จนกระทั่งปี ค.ศ. 1826 จึงได้ออก The Second Charter of Justice และเพิ่มขอบเขตอำนาจขยายจาก ปีนังไปรวมสิงคโปร์และมะละกาเข้าและในปี ค.ศ. 1855 สิงคโปร์มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วจนสามารถตั้งศาลเป็นหน่วยงานของตนเองได้ ภายใต้อำนาจของ The Third Charter of Justice¹³ โดยเป็นอิสระจากบริษัท East india company เมื่อปี.1858.

แม้ว่าสิงคโปร์ได้รับเอากฎหมายอังกฤษและระบบกฎหมายแบบคอมมอนลอว์ตามอย่างอังกฤษ ตั้งแต่การขยายอาณาเขตของ The Second Charter of Justice ในปี 1826 แต่ก็เชื่อว่าการรับเอาระบบกฎหมายนี้มาใช้จะไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติ เนื่องจากต้องปรับปรุงให้กฎหมายอังกฤษมีความเหมาะสมสอดคล้องกับประเพณี ศาสนา และระบบกฎหมายของท้องถิ่นเดิมด้วย ดังนั้น การรับกฎหมายอังกฤษโดยทั่วไป จึงเป็นการรับเอานโยบายและหลักเกณฑ์ที่ต้องใช้เป็นการทั่วไปเช่นเดียวกับประเทศอาณานิคมอื่นๆ¹⁴ แต่ก็มีกรรับเอากฎหมายจากประเทศอื่นอยู่บ้าง เช่น กฎหมายอาญา จากอินเดีย ในศตวรรษที่ 19 กฎหมายที่ดินของออสเตรเลียเกิดจากระบบทะเบียนที่ดิน Torrence System ซึ่งมีไว้จัดเก็บภาษีดีกว่าแบบเดิมของอังกฤษ ทำให้ระบบกฎหมายของสิงคโปร์เต็มไปด้วยความหลากหลายของการใช้กฎหมายมากขึ้นไปอีก¹⁵

¹² Helena H.M. Chan, An Introduction to the Singapore Legal System. Malayan Law Journal Pte.Ltd., Singapore 1986, p.1 ; see also Myint Soe, The General Principles of Singapore Law. The Institute of Banking and Finance 1978, p. 17-75.

¹³ Ibid , Helena Chan, p.4-5

¹⁴ Ibid , Helena Chan, p.7-12

¹⁵ Ibid, Helena Chan, p. 14-17.

นอกจากการรับกฎหมายอังกฤษในทางเนื้อหาสาระโครงสร้างแล้ว สิงคโปร์ยังรับเอากฎหมายอังกฤษในแง่ของกรณีทางการค้าอังกฤษมาเป็นอย่างมาก¹⁶ รวมถึงบทบัญญัติในเรื่องการเอากฎหมายอังกฤษมาอ้างอิง และมักพบว่าสิงคโปร์ใช้กฎหมายอังกฤษเป็นข้อมูลอ้างอิงในการออกกฎหมายการค้าเสมอ (Legislation by Reference) ต่อมาในยุคที่เกิดความไม่แน่นอนในการใช้กฎหมายการค้าซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ สิงคโปร์จึงนำเอาบทบัญญัติของอังกฤษ (English Statutes) มาบังคับใช้ทันที โดยนำเอากฎหมายอังกฤษมาบัญญัติแบบลอกเลียนแบบคำต่อคำ ทำให้กฎหมายการค้าของอังกฤษเข้าสู่สิงคโปร์อย่างรวดเร็ว

กล่าวโดยสรุป ผลโดยรวมของการรับเอากฎหมายอังกฤษมาใช้ภายใต้ The Second Charter of Justice ในปี ค.ศ. 1826 โดยเฉพาะ มาตรา 5 ของกฎหมาย the Civil Law Act เป็นการสร้างบทบัญญัติเรื่องการไม่มีกฎหมายการค้าในสิงคโปร์ โดยให้เอาบทบัญญัติของกฎหมายอังกฤษมาใช้¹⁷ รวมทั้งพระราชบัญญัติและหลักเกณฑ์เนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในสิงคโปร์ทำให้เกิดรากฐานของระบบกฎหมายสิงคโปร์ ในแบบคอมมอนลอว์ในระบบของกฎหมายอังกฤษ หลังจากที่ยกเลิกองค์กรเดิมที่ทำหน้าที่ออกกฎหมายของสิงคโปร์ คือ the Strait Settlements ในปี ค.ศ. 1946.

ส่วนในระบบศาลนั้นปัจจุบันสิงคโปร์มีโครงสร้างศาลที่สำคัญอยู่ 3 ศาล คือ ศาลสูงสุด (The Supreme Court), ศาลอุทธรณ์ (The Court of Appeal), และศาลสูง (The High Court) โดยศาลอุทธรณ์รับอุทธรณ์คดีที่ศาลสูงตัดสิน และศาลสูงมีเขตอำนาจที่จะรับอุทธรณ์จากศาลล่างที่เรียกว่า Subordinate Courts อาทิเช่น The District Court และ Magistrates Court รวมทั้งนัก

¹⁶ A.J. Harding, The Common Law in Singapore and Malaysia : A Volume of essay marking the 25th anniversary of the Malaya Law Review.. Chapter 2: Reception of English Commercial Law in Singapore-A Century of Uncertainty, 1985., p. 48-50 ; see also Walter C. M. Woon, Commercial Law of Singapore: An Introduction , Woodhead_Faulkner-Cambridge 1986, p. 3-17.

¹⁷ Ibid, Walter C.M. Woon, p. 9-11.

กฎหมายที่สามารถอยู่ในกระบวนการศาลของสิงคโปร์ได้จะต้องเป็นนักกฎหมายสิงคโปร์เท่านั้น โดยอนุญาตให้ที่ปรึกษากฎหมายต่างชาติเข้าร่วมเฉพาะคดีไป¹⁸

แต่เดิมแม้ว่าสิงคโปร์จะเป็นประเทศศูนย์กลางการเดินเรือ (Maritime) และด้านการเงิน การธนาคารแห่งหนึ่งในเอเชีย สิงคโปร์กลับไม่มีจุดประสงค์ที่จะเข้าร่วมในการใช้การอนุญาโตตุลาการอย่างจริงจัง ดังนั้น ก่อนปี 1991 สิงคโปร์จึงระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ โดยศูนย์อื่น ๆ อาทิเช่น ICC ที่ปารีส ฮองกง นิวยอร์ก หรือ ลอนดอน จนกระทั่งเกิดคดี Turner Pte Ltd V. Builders Federal Ltd & Anor Case 1989 ขึ้น โดยตัวแทนของผู้ถูกกล่าวหาในกระบวนการอนุญาโตตุลาการสิงคโปร์เป็นที่ปรึกษากฎหมายของอเมริกัน ศาลมีความเห็นว่าควรให้นักกฎหมายต่างชาติเข้าร่วมในกระบวนการอนุญาโตตุลาการในสิงคโปร์ ซึ่งในคดีนี้ก่อให้เกิดความสับสนตามมาอย่างมากเพราะคดีไม่ได้ตั้งใจที่จะใช้เฉพาะการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ดังนั้นรัฐบาลจึงแก้ไขและยกเลิกกฎหมายผูกขาดที่ให้นักกฎหมายในประเทศเท่านั้นที่สามารถเข้าพิจารณาการอนุญาโตตุลาการได้ โดยกฎหมายให้อำนาจในการเข้าร่วมพิจารณาอย่างเต็มที่แก่นักกฎหมายต่างชาติในการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในสิงคโปร์¹⁹

ก่อนที่จะใช้กฎหมายการอนุญาโตตุลาการการค้าระหว่างประเทศ (International Arbitration Act. 1994 : IAA) สิงคโปร์มีการใช้กฎหมายหลักๆ ในเรื่องอนุญาโตตุลาการการค้าอยู่ 3 ฉบับ คือ the Arbitration Act Cap 10 1985 Rev. Ed.²⁰ ตราขึ้นในปี ค.ศ. 1953 เป็นกฎหมายการอนุญาโตตุลาการที่ใช้ภายในประเทศ และแก้ไขอีก 2 ครั้ง ในปี 1979 และ 1985 โดยอีก 2 ฉบับ นั้นมีความเกี่ยวข้องกับการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ซึ่งสิงคโปร์มีการเข้าเป็นภาคีสมาชิกในอนุญาโตตุลาการ 2 ฉบับ คือ the Arbitration (Foreign Award) Act 1968 Cap.10A และ the Arbitration (International Investment Disputes) Act.1963 Cap 11 . 1985 Rev. Ed. ตามลำดับ

¹⁸ 'Arbitration in Singapore', see

www.bakerinfo.com/offices/78/arb.asp#Arbitration_in_Singapore.

¹⁹ R. Rajsingam, 'Singapore: Arbitration in Singapore Comes of Age', *International Financial Law Review Vol: Transnational Litigation Supplement*, Aug 1992.

²⁰ See Appendix I : the Arbitration Act. 1953 (Cap10).

The Arbitration (Foreign Award) Act ปี 1986 เป็นการออกพระราชบัญญัติตาม UN Convention on the Recognition and Enforcement of foreign Awards of 1958. โดยพระราชบัญญัตินี้ ได้ยกเลิกและออกข้อบังคับใหม่ซึ่งมีผลต่อการรับเอาอนุญาโตตุลาการโดยตรง แต่อย่างไรก็ตาม กฎหมายฉบับนี้มีผลน้อยมากเมื่อมีการขยายผลของการบังคับคำชี้ขาดของต่างประเทศ ซึ่งความไม่สมบูรณ์ของกฎหมายได้ก่อให้เกิดความสับสนตามมา จึงนำไปบัญญัติไว้ใน IAA²¹

The Arbitration (International Investment Disputes) Act ปี 1968. เป็นผลจากการเข้าร่วมในอนุสัญญา the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other states of 1965. โดยทั้ง 2 อนุสัญญานี้ส่งเสริมและสนับสนุนในกระบวนการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ อันเป็นการระงับข้อพิพาทอย่างหนึ่ง

สำหรับปัญหาใน the Arbitration Act คือความไม่ชัดเจนในการแบ่งแยกว่ากรณีใดเป็นการอนุญาโตตุลาการภายในหรือระหว่างประเทศ อีกทั้งยังไม่กำหนดขอบเขตของปัญหาที่ชัดเจน เกิดการตีความขึ้นมากมายภายหลัง เช่น การไม่อาจยกเลิกสัญญาอนุญาโตตุลาการและข้อบังคับการนำเอาสัญญาอนุญาโตตุลาการมาใช้โดยปริยาย อำนาจของศาลในการดำเนินกระบวนการพิจารณาอนุญาโตตุลาการ การสอบสวนพยาน การยกหรือยกเลิกคำชี้ขาดรวมทั้งการใช้อำนาจทบทวนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการโดยศาล เป็นต้น ซึ่งการตีความเหล่านี้ได้นำมาใช้กับวิธีอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในสิงคโปร์ด้วยเช่นกัน²² แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่ค่อยมีผลกระทบต่อกรดำเนินการดำเนินธุรกิจเท่าใดนัก เพราะแม้แต่กรณีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระหว่างประเทศซึ่งสิงคโปร์มีส่วนร่วมด้วยก็ตาม ข้อโต้แย้งเหล่านั้นจะถูกส่งไปให้กับนักกฎหมายซึ่งเป็นที่ปรึกษาจากต่างประเทศเป็นผู้ให้คำปรึกษา²³

²¹ Chew leslie, 'International Arbitration Act', International Commercial Litigation, Jul/Aug 1995, p 27-28.;and see also Hue Locknie,'The Adoption of the UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration in Singapore', Singapore Journal of Legal Studies. 1994. p. 387-389.

²² Supra note, Hue Locknie, p. 390-391.

²³ Supra note, Rajsingam. R ,p. 24-26.

อย่างไรก็ดี ภายหลังจากได้นำ IAA มาบังคับใช้ สิงคโปร์จึงได้กลายเป็นสมาชิกของกลุ่มประเทศที่ให้บริการการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศอย่างเต็มตัว โดย IAA ซึ่งรับเอารูปแบบกฎหมายต้นแบบมาใช้เกือบทั้งหมด ทำให้นักธุรกิจระหว่างประเทศเลือกใช้สิงคโปร์เป็นทางเลือกใหม่สำหรับการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ โดยยอมรับว่า IAA นั้นเป็นกฎหมายที่มีรูปแบบของหลักการอนุญาโตตุลาการเป็นที่ยอมรับและตอบสนองความต้องการโดยทั่วไปของกลุ่มนักธุรกิจระหว่างประเทศได้เป็นอย่างดี²⁴

การยอมรับกฎหมายต้นแบบของสิงคโปร์ยังชี้ให้เห็นถึงทัศนคติของประเทศสิงคโปร์ในการสนับสนุนการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศอย่างชัดเจน การพัฒนารูปแบบของการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศโดยเฉพาะการยอมรับเอาวิธีการในการระงับข้อพิพาททางการค้าโดยอนุญาโตตุลาการ โดย IAA เป็นเสมือนการพิสูจน์ให้เห็นถึงแนวคิดในการก่อตั้งศูนย์การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ในเดือนมีนาคม 1990 ซึ่งเป็นการนำเอา UNCITRAL Arbitration Rules 1976 มาใช้เป็นต้นแบบ เพื่อให้ศูนย์นี้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมเอาการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ภายในประเทศ รวมทั้งการประนีประนอมและการไกล่เกลี่ยมาไว้ในที่เดียวกัน

สิงคโปร์ได้พยายามที่จะให้ระบบการระงับข้อพิพาทของตนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อผลักดันให้สิงคโปร์กลายเป็นศูนย์การค้าและการเงิน โดยให้การอนุญาโตตุลาการอยู่บนพื้นฐานของการระงับข้อพิพาททางการค้าที่เป็นธรรม ประหยัดและรวดเร็ว สิงคโปร์ต้องการให้อนุญาโตตุลาการการค้าระหว่างประเทศของตนมีโครงสร้างที่มั่นคง ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้เกิดความรวดเร็วในกระบวนการยุติธรรม และเพื่อการบรรลุเป้าหมายที่รวดเร็วยิ่งขึ้น สิงคโปร์ได้ศึกษาถึงตัวอย่างการได้รับความยอมรับของนานาประเทศซึ่งนำเอากฎหมายต้นแบบมาใช้เป็นตัวอย่าง โดยเฉพาะประเทศในเครือสหราชอาณาจักร ได้แก่ ออสเตรเลีย ฮองกง และนิวซีแลนด์²⁵

3.1.2. การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการในสิงคโปร์หลังปี ค.ศ. 1994 ถึงปัจจุบัน

กฎหมายอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศของสิงคโปร์เป็นการนำเอากฎหมายต้นแบบมาปรับใช้ ได้รับการเสนอร่างสู่สภาประเทศสิงคโปร์ในวันที่ 25 กรกฎาคม 1994 และผ่าน

²⁴ Supra note, Chew Leslie, p. 27

²⁵ Supra note, Hue Locknie, p. 390-391.

การอนุมัติวันที่ 31 ตุลาคม 1994 ภายหลังจากการศึกษากฎการบังคับใช้กฎหมายอนุญาโตตุลาการ คณะอนุกรรมการแก้ไขกฎหมาย (Sub-committee of the Law Reform Committee) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งในปี 1991 และ รัฐมนตรียุติธรรม (Attorney – General) ให้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายสิงคโปร์ว่าด้วยอนุญาโตตุลาการพาณิชย์เป็นสำคัญ บุคคลที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้แก่ นักกฎหมายที่มีประสบการณ์จากเอกชนและนักกฎหมายจากหอการค้าต่าง ๆ นักกฎหมายต่างประเทศ นักวิชาการ และหัวหน้าฝ่ายของศูนย์การระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ สิงคโปร์ (the Chief Executive Officer of the SIAC) ได้ยื่นรายงานสรุปในเดือนสิงหาคม 1993 ต่อคณะกรรมการแก้ไขกฎหมาย (the Law Reform Committee) ให้มีการแก้ไขข้อเสนอลเล็กน้อยซึ่งไม่ใช่เรื่องที่เป็นสาระสำคัญในพระราชบัญญัติใหม่²⁶

อย่างไรก็ดีในหลาย ๆ ประเทศ พบว่ามีปัญหาในด้านภาษาและการตีความกฎหมายของประเทศที่นำเอากฎหมายต้นแบบมาใช้ ก่อให้เกิดการแก้ไขปรับปรุงบ้างในบางประเด็น โดยเฉพาะสิงคโปร์ซึ่งให้การสนับสนุนในกระบวนการยอมรับอำนาจก่อนอนุญาโตตุลาการมากขึ้นได้ระบุในกฎหมายให้ศาลใช้อำนาจในการยอมรับและบังคับให้ตกลงตามข้อบังคับอนุญาโตตุลาการก่อน รวมทั้งคำสั่งและคำชี้ขาด นอกจากนี้ยังขยายอำนาจของคู่สัญญาในการแสดงเจตนามากขึ้นตามต้องการทำให้กฎหมายต้นแบบในสิงคโปร์บรรลุวัตถุประสงค์หลักในเรื่องการกำหนดข้อบังคับโดยทั่วไปในการดำเนินการระงับข้อพิพาท และผลจากการรับกฎหมายต้นแบบในสิงคโปร์เป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียน (ASEAN) ให้มีการตอบสนองในแนวทางเดียวกันอีกด้วย²⁷

ในเบื้องต้น การรับเอากฎหมายต้นแบบในสิงคโปร์ไม่มีการแก้ไขรูปแบบที่นำมาใช้กำหนดอยู่ใน Section 3(1)²⁸ โดยรับเอามาใช้ทั้งหมดยกเว้น Chapter viii ในเรื่องกาสมรับการบังคับใช้คำชี้ขาดเข้าในระบบของสิงคโปร์ ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกฎหมายอนุญาโตตุลาการเดิม และ IAA ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร²⁹

²⁶ Supra note, Hue locknie, p 387

²⁷ Supra note, Hua Locknie, p. 392

²⁸ Appendix II : International Arbitration Act. 1994 Section 3(1)

²⁹ Appendix III: Table of Statutory and Similar Sources and Appendix IV:

สำหรับประเด็นของการแต่งตั้งและยกเลิกตัวอนุญาโตตุลาการ ขอบเขตอำนาจการออกคำสั่งชั่วคราว (Interim Orders) อำนาจการดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการ การชี้ขาดว่าจะใช้กฎหมายใดในการระงับข้อพิพาท การทำคำชี้ขาด และการยกเลิกคำชี้ขาด ในประเด็นเหล่านี้ไม่ได้ระบุใน The Arbitration Act.³⁰ ดังนั้นกฎหมายต้นแบบจึงเป็นเสมือนคำอธิบายประเด็นต่างๆ ที่คู่สัญญาอาจมีปัญหาคัดแย้งกันได้ กล่าวโดยสรุป คือ กฎหมายต้นแบบได้ให้อำนาจใหม่แก่คณะอนุญาโตตุลาการเพื่อให้เกิดการบังคับที่ดียิ่งขึ้นในกระบวนการอนุญาโตตุลาการทุกขั้นตอน โดยเป็นเสมือนโครงสร้างในการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการการค้าระหว่างประเทศ อีกทั้งสิงคโปร์ยังได้เพิ่มเติมหัวข้อที่เป็นประโยชน์ต่อคู่สัญญาเพื่อการใช้อนุญาโตตุลาการการค้าระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การประนอมข้อพิพาท (Conciliation Proceedings) ทำให้โครงสร้างของการอนุญาโตตุลาการและการบังคับใช้คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ทั้งภายในและระหว่างประเทศของสิงคโปร์นั้น มีการสนับสนุนที่ดีกว่าศูนย์การระงับข้อพิพาททางอนุญาโตตุลาการใด ๆ นอกจากนั้น สิงคโปร์ยังเป็นสถานที่ที่มีการพัฒนาในด้านศูนย์การระงับข้อพิพาทในวิธีอื่น ๆ ของภูมิภาคนี้อีกด้วย³¹

จากการที่กฎหมาย IAA ได้มีการแก้ไขเพื่อให้แตกต่างจากกฎหมายต้นแบบเพียงเล็กน้อย ซึ่งเป็นผลดีต่อการอนุญาโตตุลาการในสิงคโปร์ โดยมีผู้ให้ความเห็นว่า "การออกกฎหมาย IAA 1994 นี้ ทำให้สิงคโปร์ได้ปรับรูปแบบโครงสร้างพื้นฐานของกฎหมาย ในการพิจารณาอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ"นโยบายในการร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่อปรับปรุงให้กระบวนการศาลภายในประเทศมีแนวทางปฏิบัติในทางอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ และเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการให้กฎหมายเป็นเอกภาพตามแนว New York Convention คณะกรรมการที่รับผิดชอบต่อการร่างกฎหมายต้นแบบได้กำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีการอนุญาโตตุลาการพาณิชย์ระหว่างประเทศ โดยจำกัดอำนาจศาลภายใน และให้ความสำคัญต่อหลักเจตจำนงโดยอิสระ คู่สัญญามีอิสระในการเลือกวิธีการระงับข้อพิพาทด้วยตนเอง
2. สนับสนุนให้เกิดมาตรการและการตีความในแนวทางเดียวกันเพื่อความเป็นธรรมในกระบวนการพิจารณา

³⁰ ดู Boyd & Kerr 1982 or Russel ที่ว่า Tin of the iceberg เพราะกฎหมายส่วนใหญ่อยู่ในคำพิพากษาเป็นส่วนใหญ่

³¹ Alfonso-Cheo Ang and Kevin Johny-Tan, 'Singapore', International Financial Law Review. Vol: Commercial Arbitration Supplement, May 1993, p. 13-18.

3. สร้างข้อบังคับเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติการอนุญาโตตุลาการพาณิชย์ระหว่างประเทศ ในกรณีที่คู่ตกลงไม่สามารถตกลงต่อวิธีพิจารณาในการอนุญาโตตุลาการอย่าง สมบูรณ์ และ ออกข้อบังคับอื่น ๆ เพื่อประกันการบังคับคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ และกำหนดประเด็นทางปฏิบัติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

กฎเกณฑ์ที่สำคัญ 4 หลัก ซึ่งนักลงทุนเลือกใช้ในระบบพิจารณาในสิงคโปร์³² คือ

1. Singapore International Arbitration Centre Rules³³ (SIAC)
2. ICC Rules of Conciliation and Arbitration
3. UNCITRAL Arbitration Rules 1976
4. Rules of London Centre of International Arbitration (LCIA)

3.2. ข้อได้เปรียบของศูนย์การระงับข้อพิพาทในสิงคโปร์

จากการพยายามปรับปรุงกฎหมายการลงทุนให้มีเอกภาพมากขึ้น นักธุรกิจก็ยังคงต้อง ตระหนักถึงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ ดังนั้นการที่นักธุรกิจจะนำเงิน มาลงทุนในที่ไหนใด ๆ ของโลก นักธุรกิจหรือนักลงทุนจึงพิจารณาในที่ ๆ มีบรรยากาศของการลงทุนที่ เป็นธรรม (The Climate of Fair Play) รวมถึงบรรยากาศทางการเมืองที่เกี่ยวข้อง เพื่อมิให้มีข้อได้ แຍ่งในประเด็นความไม่เป็นธรรมหรือความไม่เท่าเทียมกันระหว่างนักลงทุนภายในและนักลงทุน ต่างประเทศที่เข้ามาลงทุน³⁴ ซึ่งนาย Micheal Firth เห็นว่าประเทศสิงคโปร์ยังคงเป็นประเทศที่ปก ครองแบบอุปถัมภ์และยังขาดประสบการณ์ในการเป็นเวทีระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศอยู่มาก

สำหรับบรรยากาศที่ไม่เป็นธรรมในทางกฎหมายนั้นสามารถพิจารณาได้เป็นหลาย ประเด็น อาทิเช่น ความเป็นธรรมในด้านกฎหมายและการตัดสิน (Fair Adjudication) ทั้งในด้าน

³² Ibid, Alfonso-Cheo Ang, p. 15.

³³ **หมายเหตุ** SIAC rules เป็นการประยุกต์ใช้ UNCITRAL Arbitration Rules และ Rules of LCIA

³⁴ Gerold Herrmann, 'UNCITRAL Model Law: It's Contribution to the International Arbitration Community and the Experience with the Law', APEC Symposium 1998: Alternative Mechanism for the Settlement of Transnational Commercial Disputes, 27-28 April, Bangkok, p. 85

ประสิทธิภาพและค่าใช้จ่ายที่เป็นธรรมอีกด้วย ในการพิจารณาถึงความเป็นธรรมและประสิทธิภาพ โดยทั่วไปประกอบด้วยความเสี่ยงของกฎหมายภายในประเทศและประสิทธิภาพในการบังคับให้พิจารณาตามข้อตกลงอนุญาโตตุลาการ

1. ความเสี่ยงของกฎหมายภายในประเทศ (Country Legal Risk) โดยหลักแล้ว อนุญาโตตุลาการเป็นกระบวนการของการแสดงเจตจำนงของคู่สัญญาให้บุคคลที่สาม ตัดสินข้อโต้แย้ง ทำให้อำนาจการตัดสินใจอยู่ที่คู่สัญญาเองในการควบคุมดูแลกระบวนการอนุญาโตตุลาการเอง แต่ในด้านการปฏิบัติ ในบริบทของการอนุญาโตตุลาการพาณิชย์ระหว่างประเทศ ไม่อาจจะเป็นไปได้ในทุกกรณี โดยเฉพาะบางประเทศที่มีองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างเข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการ ทำให้ปัจจัยหรือองค์ประกอบเหล่านั้นเองเป็นตัวทดสอบความเหมาะสมของประเทศ ที่เป็นเวทีในการยุติข้อโต้แย้งโดยการอนุญาโตตุลาการ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับความศรัทธิต่อสิทธิในการแสดงเจตนาของคู่สัญญา โดยองค์ประกอบหลัก ๆ ได้แก่

1.) คุณภาพของกฎหมายภายในขอบอำนาจนั้นเกี่ยวกับการอนุญาโตตุลาการ โดยเป็นกฎหมายที่ได้ดำเนินการตามแบบกฎหมายต้นแบบหรือไม่

2.) ศาลของประเทศนั้น ๆ สนับสนุนการอนุญาโตตุลาการหรือมีการแทรกแซงอำนาจอนุญาโตตุลาการ หรือช่วยเหลืออนุญาโตตุลาการมากน้อยเพียงใด

3.) กรณีของการบังคับใช้คำชี้ขาดในประเทศนั้น ได้ยอมรับหรือเป็นภาคีของ New York Convention หรือไม่ เป็นคำชี้ขาดต่างประเทศอนุญาโตตุลาการนั้นหรือไม่ และมีอนุญาโตตุลาการหลายฝ่ายใดที่เกี่ยวข้องกับอนุญาโตตุลาการ สองฝ่ายเกี่ยวข้องหรือไม่

4.) กรณีที่มีการสนับสนุนอนุญาโตตุลาการ ในเชิงวัฒนธรรมในประเทศนั้น ๆ หรือไม่ อย่างไร มีนักกฎหมายที่เชี่ยวชาญทางด้านอนุญาโตตุลาการ หรือมีผู้เชี่ยวชาญหรือองค์กรที่เชี่ยวชาญหรือไม่ รวมถึงบรรยากาศที่เป็นมิตรกับการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศอย่างไร

5.) ความโปร่งใสในทุกขั้นตอน หรือมีการแก้ไขเรื่องการคอร์รัปชันอย่างไร และมีโอกาสที่ทำให้อนุญาโตตุลาการ หรือเจ้าหน้าที่ทางศาลทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมในกระบวนการหรือไม่

6.) กรณีของหลักความคุ้มครองอำนาจอธิปไตยนั้นสามารถใช้กับการดำเนินการหลัก ๆ ทางการค้าได้หรือไม่ มีการออกกฎหมายที่ชัดเจนเพื่อแก้ไขอำนาจรัฐในเรื่องความคุ้มครองอธิปไตยหรือไม่ ในฐานะที่รัฐเป็นผู้ค้า(State Trading)³⁵ หรือมีกิจกรรมใดที่เกี่ยวข้องกับการค้า

ในการประเมินความเสี่ยงทางกฎหมายของประเทศ จุดที่ชี้ให้เห็นก็คือนักธุรกิจระหว่างประเทศ อาจจะเข้ามาตราการที่ประกันได้ว่าเป็นการช่วยให้เกิดกระบวนการที่เหมาะสมในการแก้ไขข้อโต้แย้งที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตไว้ก่อน โดยรับคำแนะนำจากนักกฎหมาย ที่จะยังให้ผลการปฏิบัติที่พอใจและมีการยอมรับบังคับใช้ได้ โดยเฉพาะประเทศที่มีความเสี่ยง และพยายามหาประเทศที่มีการยอมรับด้านการอนุญาโตตุลาการ ซึ่งเป็นการลดความเสี่ยงให้กับนักธุรกิจอีกทางหนึ่ง รวมถึงปัญหาการยอมรับบังคับใช้ในประเทศนั้น ๆ อีกด้วย ว่าได้มีการยอมรับ New York Convention³⁶ หรือไม่ นอกจากนี้นักลงทุนยังต้องประเมินประสิทธิภาพในกระบวนการระงับข้อพิพาทอีกด้วย

2. ประสิทธิภาพ (Efficiency) ในการบังคับให้พิจารณาตามข้อตกลงอนุญาโตตุลาการ ด้วยความเป็นธรรม ในกระบวนการอนุญาโตตุลาการ จำเป็นต้องใช้นักปฏิบัติที่มีความรู้และความชำนาญเฉพาะด้าน เพื่อประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย รวมถึงความล่าช้าที่อาจทำให้เกิดความเสียหายได้ ในข้อการเลือกกฎหมายนั้นอาจจะไม่มีประสิทธิภาพ หรืออาจจะมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการใช้ระบบกฎหมายที่ปรับใช้ในการตีความสัญญาด้วย เนื่องจากปัจจุบันนี้เป็นยุคของโลกาภิวัตน์ เกิดการค้าที่เป็นการค้าระหว่างประเทศมากมาย จำเป็นต้องได้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาเป็นผู้ชี้ขาดหากเกิดการเลือกใช้กฎหมาย ที่ไม่เหมาะสมก็อาจทำให้เกิดข้อตกลงที่ไม่เหมาะสมด้วยเช่นกัน ซึ่งความระวังนั้นจะต้องใช้เป็นอย่างมากในการทำสัญญาระหว่างประเทศ

³⁵ Patrick C Osode, "State contracts, state interests and international commercial arbitration: a Third World perspective", Comparative and International Law Journal of Southern Africa, Vol xxx no. 1, March 1997., p 37-59.

³⁶ Albert Jan Van Den Berg, 'Some practical questions concerning the 1958 New York Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Award', Uniform Commercial Law in the Twenty-first Century: Proceedings of the Congress of the United Nations Commission on International Trade Law, New York, 18-22 May 1992., Published 1995, A/CN.9/SER.D/1. p.212-220.

และปัญหาค่าใช้จ่ายต่างๆ เนื่องจากปัจจุบันนี้ค่าใช้จ่ายในการอนุญาตอุตสาหกรรม มีราคาค่อนข้างสูงสำหรับนักธุรกิจ เนื่องจากเป็นการระงับข้อพิพาทการค้าระหว่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ทำให้เป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายขึ้นเป็นทวีคูณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากไประงับข้อพิพาทในประเทศที่สาม แล้วหากประเทศนั้น ๆ ไม่มีองค์กรใด ๆ ที่จะมีส่วนช่วยให้เกิดมาตรฐานที่เหมาะสม และมีระบบกฎหมายที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการอนุญาตอุตสาหกรรม ยิ่งจะทำให้ไม่สามารถควบคุมค่าใช้จ่ายได้

แต่อย่างไรก็ดีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายไม่ใช่องค์ประกอบหลักในการตัดสินใจของนักธุรกิจเพราะว่ามีกระบวนการที่ชัดเจนอยู่แล้วในเรื่องนี้ แต่ปัจจัยที่สำคัญคือ เวลา ที่จะจัดการกับกระบวนการการระงับข้อพิพาทของคู่สัญญาแต่ละฝ่าย ซึ่งการควบคุมค่าใช้จ่ายอยู่ภายใต้การควบคุมของคู่สัญญา และที่ปรึกษาของพวกเขา ในขั้นแรกคือการกำหนดข้ออนุญาตอุตสาหกรรม ในสัญญาโดยไม่กำหนดเวลา รวมถึงมาตรการก่อนการให้คู่สัญญาใช้การอนุญาตอุตสาหกรรม โดยปัจจุบันมักมีอยู่ 2 ระดับ คือ คู่สัญญายินดีให้การเจรจาหรือการไกล่เกลี่ยก่อนที่จะใช้การอนุญาตอุตสาหกรรม และนักธุรกิจระหว่างประเทศปัจจุบันใช้ตัดสินในที่ระดับของผู้เชี่ยวชาญในระดับผู้ไกล่เกลี่ยหรือรูปแบบอื่นภายในประเทศแทน³⁷

ดังนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าประเทศสิงคโปร์ได้พยายามแก้ไขจุดบกพร่องในการสร้างศูนย์การระงับข้อพิพาทให้มีศักยภาพและเหมาะสมที่สุดให้กับนักลงทุนให้เข้ามาใช้บริการทางด้านกฎหมายในการยุติข้อพิพาทของตนด้วยวิธีการอื่น นอกเหนือจากการยุติข้อพิพาททางศาล โดยจุดที่ได้เปรียบของสิงคโปร์นั้นอาจจะแบ่งได้หลายประการ ทั้งความได้เปรียบในด้านกฎหมายและความเป็นศูนย์รวมของนักธุรกิจ และความรวดเร็วประหยัดเวลากว่าที่อื่น ๆ เพื่อให้นักลงทุนมีความมั่นใจในการกำจัดความเสี่ยงทางด้านกฎหมายและสร้างประสิทธิภาพในการระงับข้อพิพาทโดยประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย อันทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่ชะงักซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการลงทุนในยุคปัจจุบัน โดยจะวิเคราะห์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นโดยแบ่งประเด็นออกเป็นข้อดังนี้

3.2.1. ความเหมาะสมทางด้านทั้งกฎหมายและภูมิศาสตร์

จากความเหมาะสมทางด้านภูมิศาสตร์การค้าและการลงทุนในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้สิงคโปร์มีความได้เปรียบในด้านพื้นที่ อันเป็นเมืองท่าศูนย์กลางของการแลกเปลี่ยนสินค้ามา

³⁷ ดู หัวข้อ 3.3.

ตั้งแต่อดีต รวมทั้งความเป็นผู้นำทางการค้า การเงิน และการบริการด้านต่าง ๆ ทำให้พัฒนารูปแบบ โครงสร้างกฎหมายที่ทันสมัยตามยุคของการแข่งขันได้เป็นอย่างดี ก่อให้เกิดความมั่นคงทาง เศรษฐกิจของประเทศ เหล่านี้เป็นข้อดีที่ทำให้สิงคโปร์ตัดสินใจที่จะทำให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการ บริการด้านกฎหมายให้กับนักลงทุนทั่วโลก³⁸ รวมถึงความพร้อมในการปรับตัวด้านอื่น ๆ เช่น

ในเรื่องการปรับวัฒนธรรม ประชาชนชาวสิงคโปร์ส่วนใหญ่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบคน เอเชียมากกว่าชาวตะวันตก แต่จากการตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ทำให้ ชาวสิงคโปร์มีลักษณะตะวันตกมากกว่าคนเอเชียชาติอื่นจึงจำเป็นต้องใช้นโยบายที่ค่อนข้างยืดหยุ่นในการคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมของเอเชียเท่าที่จะได้รับประโยชน์ โดยพิจารณาจากวัฒนธรรมของ ตะวันตกไปในคราวเดียว โดยพิจารณาว่าแค่ไหน เพียงไรจึงจะเหมาะสมและไม่เป็นการขัดแย้งกับ วัฒนธรรมดั้งเดิม³⁹

และส่วนในเรื่องของภาษา ในสิงคโปร์มีการวางแผนทางภาษามานานเพื่อให้สอดคล้องกัน ในการใช้ภาษาของคนต่างเชื้อชาติในสิงคโปร์ทั้งชาวมลายู อินเดีย และจีน แต่ก่อนนั้นมีการใช้ ภาษามลายู และภาษาจีนยกเว้นในตลาดถือว่าเป็นภาษาระดับต่ำ และจะใช้ภาษาอังกฤษ และ ภาษาจีนกลาง เป็นภาษาชั้นสูงโดยใช้ในการเรียนการศึกษา รัฐบาลและการเฉลิมฉลอง โดยมีแผน ในการใช้ภาษาจีน ปี 1979 เพื่อให้คนสิงคโปร์สามารถใช้ภาษาจีนอย่างภาษาแม่ในการประกอบ ธุรกิจกับประเทศจีน และอีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างภาพพจน์ทางวัฒนธรรมจีนสู่สิงคโปร์อีกด้วย⁴⁰

ความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ ความมั่นคงทางการเมือง ระบบกฎหมายที่มีความชัดเจน ในด้านคำจำกัดความทางด้านการพาณิชย์ ความรวดเร็วในการระงับข้อพิพาทและสิทธิพิเศษ ต่าง ๆ รวมถึงการบังคับหลักประกัน ก็เป็นความเหมาะสมอีกประการหนึ่งของสิงคโปร์ โดยภายใน ศูนย์ SIAC ของสิงคโปร์ขณะนี้จัดเป็นศูนย์กลางความร่วมมือจากหลายหน่วยงานอันเป็นคณะ ดำเนินงานเพื่ออำนวยความสะดวกสบายรูปแบบใหม่ อาทิเช่น ห้องสมุด และเจ้าหน้าที่ในการให้ ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ โดยทางศูนย์มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเป็นเวทีในการอนุญาตตุลาการ ทั้งภายในและระหว่างประเทศ โดยนำเอาจุดเด่นของประเทศอื่น ๆ อาทิ การสาธารณูปโภคที่ดี ความพร้อมด้านการธนาคารการสื่อสารต่าง ๆ การแปลเอกสาร และความสะดวกสบายด้าน

³⁸ Barbara Leith Lefoer, *Singapore a Country Study*. Federal Reserch Division Library of Congress, First Printed: December 1989., p. 121-122.

³⁹ Ibid , p. 90.

⁴⁰ Ibid , p. 90-93.

รูปธรรมอื่น ๆ มาอยู่ในที่เดียวกัน และอีกประเด็นที่สำคัญ นอกเหนือจากความสะดวกสบายทาง สาธารณูปโภคต่าง ๆ แล้ว ค่าธรรมเนียมของอนุญาโตตุลาการในสิงคโปร์ถือเป็นอัตราต่ำที่สุดใน โลก รวมถึงความหลากหลายในการใช้ภาษาในสิงคโปร์ ผลักดันให้สิงคโปร์กลายเป็นศูนย์การ ระวังข้อพิพาทในการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก⁴¹

โดยเฉพาะการระวังข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศของสิงคโปร์นั้นมีความยืดหยุ่นสูง และปรับเปลี่ยนกระบวนการพิจารณาได้ เช่น การยอมรับรูปแบบการพิจารณาในระบบซีวิลลอว์มาปรับ ใช้ในศูนย์และการอนุญาตให้นักกฎหมายต่างชาติเข้ามาร่วมพิจารณาคืออนุญาโตตุลาการได้ยังชัดเจน⁴² การให้หลักการอนุญาโตตุลาการอันมิตร (amiable compositeurs) มาตัดสิน และการรับเอา กฎหมายต้นแบบว่าด้วยการอนุญาโตตุลาการการค้าระหว่างประเทศมาปรับใช้เช่นเดียวกับประเทศ อื่น ๆ โดยการออกกฎหมายอีกฉบับเฉพาะการต่างประเทศ คือ กฎหมาย International Arbitration Act. 1994

3.2.2. ความรวดเร็ว

สำหรับเรื่อง เวลา สิงคโปร์ให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างมาก โดยกำหนดให้หลักกระบวนการ อนุญาโตตุลาการกระชับและรวดเร็วเหมาะสมกับคดี โดยการระวังข้อพิพาทในสิงคโปร์ตั้งแต่ เริ่มจนถึงทำคำชี้ขาดจะสามารถจบการพิจารณาได้ใน 6 ถึง 9 เดือน เพื่อให้รวดเร็วยิ่งขึ้นในการ อนุญาโตตุลาการในคำชี้ขาดสามารถบังคับได้ภายใน 90 วันนั้นจากการเริ่มต้นกระบวนการ อนุญาโตตุลาการโดยสามารถแบ่งได้ 2 ระดับใน Expedited Process ในระดับแรก ในเรื่องการ ทบทวนและแก้ไขประเด็นต่าง ๆ ระหว่างพิจารณาในระดับแรก ในเรื่องการทบทวนและแก้ไข ประเด็นต่าง ๆ ระหว่างพิจารณา (ปรากฏใน SIAC Rules) และ สองในระดับคำสั่งของศาล 14 คำสั่งในกระบวนการศาล

โดย SIAC Rules กำหนดให้มีการทบทวนและแก้ไข ดังนี้

⁴¹ R. Rajasingam, 'Singapore: Arbitration in Singapore Comes of Age', *International Financial Law Review*, Vol: Transnational Litigation Supplement, Aug 1992 , p. 24-26.

⁴² ดู The Legal Profession Act (Cap 161) 1997 Amendment

- คำร้องของคดี (The Statement of Case) จะต้องส่งให้แก่กันพร้อมกับหมายการอนุญาตตุลาการโดยในคำร้องนั้นจะมีข้อเท็จจริง กฎหมายที่จะต้องใช้ประเด็นพิพาท และสำเนาเอกสารประกอบอื่น ๆ ของผู้เรียกร้องด้วย
- ประธานของศูนย์ SIAC จะตั้งอนุญาตตุลาการคนเดียวกรณีที่คุณตกลงไม่ได้ภายใน 7 วัน หลังจากรับหมายการอนุญาตตุลาการ และคำให้การของผู้ตอบโต้
- คำให้การจะต้องส่งภายใน 14 วัน นับจากรับหนังสืออนุญาตตุลาการและคำฟ้องคดี และในคำให้การจะต้องแจ้งข้อเท็จจริงหรือกฎหมายการยอมรับหรือปฏิเสธที่ผู้เรียกร้องอ้างมาด้วยพร้อมทั้งกฎหมายที่ใช้กับประเด็นกรณีนี้ด้วย
- ข้อเรียกร้องทุก ๆ ข้อจะต้องส่งมาพร้อมกับคำให้การเช่นเดียวกับคำฟ้อง
- คู่สัญญาอาจจะเปลี่ยนแปลงหลักฐานพยานใด ๆ และรายงานผู้เชี่ยวชาญได้เฉพาะไม่เกิน 7 วันก่อนวันส่งพยาน
- คู่สัญญาอาจจะยื่นเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่ใช้โดยทำเป็นหนังสือได้ใน 7 วันก่อนวันส่งพยาน
- และการรับฟังพยานจะต้องทำใน 21 วัน นับแต่ได้ส่งคำให้การ (หรือวันที่คณะอนุญาตตุลาการกำหนด เช่น ในกรณีที่มีหมายสำหรับชี้แจงประเด็นอื่น ๆ)
- การรับฟังพยานจะต้องไม่เกินกว่า 3 วัน
- ถ้าไม่มีการตกลงอย่างอื่น คณะอนุญาตตุลาการจะต้องทำคำชี้ขาดเป็นหนังสือพร้อมกับเหตุผลภายใน 14 วัน หลังจากสืบพยานหรือ 90 วันนับจากวันเริ่มต้นการอนุญาตตุลาการ หรือก่อนหน้านั้น
- คณะอนุญาตตุลาการจะต้องทำหมายของกระบวนการอนุญาตตุลาการโดยเป็นหนังสือโต้ตอบมิฉะนั้นคณะอนุญาตตุลาการอาจจะประชุมทางโทรศัพท์ได้ในประเด็นกระบวนการพิจารณา
- คณะอนุญาตตุลาการอาจจะเป็นผู้เสนอแนะให้ในกรณีที่เห็นว่าเป็นวิธีที่ประโยชน์แก่การอนุญาตตุลาการ เช่น ใช้วิดีโอเทป เอกสารประกอบต่าง ๆ ใช้โทรศัพท์ และการประชุมต่างสถานที่โดยเครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ⁴³

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าประเทศสิงคโปร์ได้นำข้อได้เปรียบในด้านพื้นที่ โครงสร้างกฎหมาย ภาษา การปรับวัฒนธรรม ความรวดเร็วทั้งในกระบวนการพิจารณาและการบังคับส่งผลให้ศูนย์กลางการระงับข้อพิพาทในสิงคโปร์มีความเป็นรูปธรรม และได้รับการยอมรับจากนักลงทุน

⁴³ see at http://www.siac.org.sg/a_mlcinfo.htm

มากยิ่งขึ้น ในหัวข้อต่อไปจะพิจารณาความสมบูรณ์ในการระงับข้อพิพาทในสิงคโปร์ โดยจะเน้น ศูนย์การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการในสิงคโปร์ และศูนย์การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในสิงคโปร์ เพื่อพิสูจน์ให้เห็นถึงความสมบูรณ์ในการเป็นประเทศที่มีการให้บริการในการระงับข้อพิพาททางการค้าที่ครบวงจรที่สุดแห่งหนึ่งของภูมิภาคนี้

3.3. ศูนย์การระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศในสิงคโปร์

3.3.1. ศูนย์การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในสิงคโปร์ (Singapore International Arbitration Centre (SIAC))

จากความเหมาะสมในหลาย ๆ ด้าน ประเทศสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีความมั่นคงทางการค้าและการเงิน การตั้งศูนย์การระงับข้อพิพาททั้งภายในและระหว่างประเทศใน SIAC เป็นการก้าวไปข้างหน้าอีกก้าวหนึ่งของสิงคโปร์เพื่อให้สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีศูนย์การลงทุนทางธุรกิจที่สมบูรณ์ที่สุด โดยสิงคโปร์เห็นว่า ประเทศมีความสมบูรณ์แบบอยู่หลาย ๆ ด้านอยู่แล้ว การตั้งศูนย์การระงับข้อพิพาทอาจจะเป็นอีกปัจจัยในการดึงดูดใจนักลงทุนได้ โดยพิจารณาจากความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเมือง เทคโนโลยีการสื่อสารที่ดีเยี่ยม มีผู้เชี่ยวชาญพร้อมให้คำแนะนำอยู่จำนวนมาก และการใช้ภาษาอังกฤษมากพอกับภาษาอื่น ๆ ทำให้โครงสร้างทางกฎหมายตอบสนองต่อโครงสร้างในระบบของธุรกิจระหว่างประเทศ จากหัวข้อข้างต้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการแข่งขันในด้านศูนย์การบริการในทางกฎหมายแห่งใหม่ให้กับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เนื่องจากในปี 1997 ฮองกงจะต้องเปลี่ยนการปกครองจากภายใต้ประเทศอังกฤษมาสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน และจากประวัติศาสตร์ทั้งสิงคโปร์และฮองกงล้วนเป็นเมืองท่าที่สำคัญในการติดต่อซื้อขายกับจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อระบายสินค้าจากพ่อค้าชาวตะวันตกสู่ตะวันออกเฉียงใต้ และจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นเกาะมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ใกล้เคียงกัน ทำให้สิงคโปร์มองเห็นโอกาสในการก้าวเป็นทางเลือกใหม่ให้กับนักลงทุนในด้านการระงับข้อพิพาทแห่งใหม่แทนความไม่แน่นอนของฮองกงภายหลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง⁴⁴

⁴⁴ Theodore Geiger and Frances M. Geiger, *the Development Progress of Hong Kong and Singapore*. National Planning Associated 1973, 1975, Great Britain, p. 3-50.

ปี 1986 ในรายงานคณะกรรมการเศรษฐกิจ โดยรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมนายพล จั้ววา Lee Hsien Loong จึงมีแนวความคิดเสนอแนะให้ตั้งศูนย์การระงับข้อพิพาททางการค้า และส่งเสริมให้เป็นศูนย์การบริหารทางกฎหมาย และเพื่อให้เป็นจริงมากขึ้น จนกระทั่งได้ตั้งศูนย์ SIAC ในปี 1991

ในปี 1986 นั้นเองสิงคโปร์ได้เข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิกของ New York Convention เพื่อให้คำชี้ขาดที่ทำให้ประเทศสิงคโปร์ได้รับการยอมรับจากกว่า 120 ประเทศในโลก ต่อมาในปี 1987 คณะทำงาน ภายใต้ประธานนาย Warren Khoo ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมนาย Tan Boon Teik พิจารณาความเป็นไปได้ของโครงการนี้ และในปี 1991 ก็ได้ตั้งศูนย์ SIAC ขึ้นโดยการยอมรับเอาหลักเกณฑ์การอนุญาโตตุลาการที่ได้พัฒนาโดย UNCITRAL Arbitration Rules 1976 โดยหลักนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงในปี 1997 เพื่อพัฒนากระบวนการอนุญาโตตุลาการที่ทำภายในศูนย์นี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยปี 1995 ก็ได้ออก IAA ซึ่งเอาต้นแบบมาจากกฎหมายต้นแบบเพื่อการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ โดยให้ประโยชน์แก่คู่สัญญาที่ไม่ใช่คนสิงคโปร์ ขณะเดียวกันก็พยายามลดบทบาทของศาลลงเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

บทบาทของ SIAC ในกระบวนการอนุญาโตตุลาการ SIAC นั้นไม่สามารถเป็นผู้ตัดสินคดีอนุญาโตตุลาการได้ด้วยตนเอง มีแต่เพียงบทบาทเป็นผู้สนับสนุนกระบวนการอนุญาโตตุลาการ โดยให้มีเวทีสำหรับอนุญาโตตุลาการประกอบไปด้วยผู้อนุญาโตตุลาการที่อยู่ทั้งในและนอกประเทศ และมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในเรื่องพิพาท อยู่ 4 เรื่อง คือ การขนส่งทางทะเลและการประกันภัยทางทะเล สัญญาก่อสร้างต่าง ๆ บริษัท ธนาคาร และประกันภัย และการดำเนินธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงกรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถตกลงกันได้ในการเลือกอนุญาโตตุลาการ SIAC สามารถทำการเลือกได้ โดย SIAC จะดูแลและบริการทางด้านฝ่ายธุรการต่าง ๆ⁴⁵ ซึ่งนับจากปี 1991 จนถึงปี 1999 ได้มีคดีที่ใช้การอนุญาโตตุลาการในศูนย์ SIAC มากขึ้นตามลำดับ พิจารณาได้จากตารางสรุปใน Figure 1 และตารางแสดงสถิติของผู้ใช้บริการใน Figure 2

⁴⁵ see at http://www.siac.org.sg/a_mlcinfo.htm

Category of Arbitration Cases	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	Total
Shipping/Maritime	2	3	10	15	27	28	20	27	11	143
%	100	25	50	44	53	55	34	30	24	40
Construction/Engineering	0	7	2	7	5	7	6	19	12	65
%	0	58	10	21	10	14	10	21	27	18
Trade/Commercial	0	1	3	7	9	14	21	32	20	107
%	0	8	15	21	18	27	36	36	44	30
Corporate/Insurance	0	1	2	2	3	1	8	10	2	29
%	0	8	10	6	6	2	14	11	4	8
Others	0	0	3	3	7	1	3	1	0	18
%	0	0	15	9	14	2	5	1	0	5
Domestic	0	5	5	12	14	26	15	22	12	111
%	0	42	25	35	27	51	26	25	27	31
International	2	7	15	22	37	25	43	67	33	251
%	100	58	75	65	73	49	74	75	75	70
Total No. of Cases	2	12	20	34	51	51	58	89	89	402
Annual Increase in No. of Cases	-	10	8	14	17	0	7	31	NA	
Annual % Increase	-	500	67	70	50	0	14	53	NA	

Figure 1: Statistics/Summary of SIAC Arbitration Cases from 1991-1999

Countries	Total	Asia	Oceania	Africa	Europe	America
Australia	1		1			
Bermuda	1					1
Canada	1					1
China	8	8				
France	2				2	
Greece	1				1	
HongKong SAR	11	11				
India	4	4				
Indonesia	17	17				
Italy	5				5	
Japan	2	2				
Korea	5	5				
Liberia	1		1			
Malaysia	10	10				
Netherland	4				4	
Philippines	5	5				
Singapore	90	90				
Sweden	3				3	
Switzerland	1				1	
Taiwan	1	1				
Thailand	3	3				
United Kingdom	5				5	
USA	3					3
Vietnam	3	3				
Total	187	159	1	1	21	5

Figure 2.: Nationalities of all parties involved in SIAC arbitration cases for 1999.⁴⁶

⁴⁶ See statistic of Cases from the region barely caused a blip on the screen 15 years ago. In 1985, its first year of business, the number of cases referred to HKIAC was

จากนั้นวันที่ 3 สิงหาคม 1999 SIAC ได้ย้ายสังกัดจากองค์กรที่ควบคุมดูแลคือจาก Trade Development Board and the Economic Development Board มาอยู่ภายใต้การรับผิดชอบของ The Singapore Academy of Law (SAL) ก่อตั้งเมื่อปี 1988 ภายใต้กฎหมาย the Singapore Academy of Law Act (Chapter 294A, Revised Edition 1989) เป็นองค์กรที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อเป็นสถานที่รวบรวมนักกฎหมายหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการทางด้านกฎหมาย มีลักษณะคล้ายกับโรงเรียนกฎหมายของอังกฤษ (Inns of Court) โดย SAL มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับการแข่งขันในด้านการแสวงหาประโยชน์ของสมาชิกต่อสาธารณชน ทั้งสมาชิกของเนติบัณฑิต ผู้ให้บริการด้านกฎหมาย และผู้ที่ศึกษา โดยเป็นองค์กรที่มีลักษณะที่มีได้แสวงหากำไรในเชิงธุรกิจ รวมทั้งยังเป็นแหล่งให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนทั่วไปในการใช้บริการทางกฎหมายและเพื่อรักษาผลประโยชน์ให้กับประชาชนเป็นหลัก⁴⁷

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การอนุญาตตุลาการมีอิสระให้แนวทางต้นแบบทางกฎหมายของสิงคโปร์การระงับข้อพิพาทโดยไม่ขึ้นอยู่กับการทวงโต ๆ ในรัฐบาลของสิงคโปร์และเป็นองค์กรแยกต่างหากจากศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของสิงคโปร์ (the Singapore Mediation Centre (SMC) โดยศูนย์นี้เป็นอีกศูนย์ที่อยู่ภายใต้การสนับสนุนให้เป็นทางเลือกในการระงับข้อพิพาทอีกศูนย์หนึ่ง (ดูหัวข้อถัดไป)

และนอกจากวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ SIAC มีความอิสระในการตัดสินใจแล้ววัตถุประสงค์สำคัญในการก่อตั้งศูนย์ SIAC ยังประกอบด้วย

1. เพื่อพัฒนาให้สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางที่สำคัญในการอนุญาตตุลาการทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ และพัฒนาให้สิงคโปร์เป็นศูนย์การให้บริการทางกฎหมายที่สำคัญของภูมิภาคนี้

9. In 1998 the figure was 240. In 1993 SIAC handled 20 cases. By 1997 the figure had increased to 58 and, indeed, the Centre was administering more arbitrations than the ICC's main rival, the LCIA. In 1981, Asian parties were represented in only 5% of the ICC's caseload. By the end of 1998 this figure had leapt to 20%; in the meantime, the exponential growth had led to the establishment in Hong Kong of ICC Asia in January 1997 n64.

⁴⁷ See information from <http://www.sal.org.sg>

2. เพื่อสนับสนุนการอนุญาโตตุลาการเป็นทางเลือกในการพิจารณาคดีในการระงับข้อพิพาททางการค้า
3. เพื่อให้ความสะดวกและบริหารสำหรับการระงับข้อพิพาทแก่นักธุรกิจทั้งในสิงคโปร์และภูมิภาคนี้ทั้งหมด และเพื่อให้มีการพัฒนาทางด้านธุรกิจและการเงินอย่างเบ็ดเสร็จ
4. เพื่อพัฒนาให้มีการรวมตัวของอนุญาโตตุลาการในสิงคโปร์และผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายและทางปฏิบัติของการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ

กล่าวโดยสรุปการเจริญเติบโตของการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในสิงคโปร์ มีผลจากหลายประเด็นหลักในการแก้ไขโครงสร้างทางกฎหมายในสิงคโปร์ อาทิเช่นการเข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับใช้คำชี้ขาดต่างประเทศในปี 1986 การก่อตั้งศูนย์ SIAC ในปี 1991. และการบัญญัติกฎหมายอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ปี 1994 โดยใช้กฎหมายต้นแบบ ปี 1985 มาเป็นส่วนหนึ่งในกฎหมายใหม่ด้วย รวมทั้งการสำรวจความสามารถในการแข่งขันของ Trade Development Board (TDB) และ the Nanyang Technological University of Singapore (NTU) ประเทศสิงคโปร์มีอัตราการแข่งขันในธุรกิจเป็นอันดับสองรองจาก สหรัฐอเมริกา และแคนาดา ทั้งขณะนี้และในปี 2000 โดยมีการระบุให้รายงาน Straits Times Report ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 1997 และจากการสำรวจจากบริษัทสิงคโปร์ 280 บริษัท สรุปได้ว่ามีปัจจัย 5 ปัจจัยหลักที่ทำให้สิงคโปร์ได้เปรียบเชิงพื้นที่ อาทิเช่น คุณภาพของสาธารณูปโภคทางด้านกายภาพ ความมีเสถียรภาพทางสังคมและการเมือง สิทธิประโยชน์ทางภาษี และนโยบายในการส่งเสริมธุรกิจการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการและอื่น ๆ และการจัดการเทคโนโลยีทางด้านวิจัยและพัฒนา นอกจากนั้นก็จะเป็นเรื่องคุณภาพของคน⁴⁸

3.3.2. ศูนย์การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในสิงคโปร์ (Singapore Mediation Centre (SMC))

ในส่วนของ การไกล่เกลี่ยในศาล หัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูง (the Honourable Chief Justice) Yong Pung How ได้กล่าวในการเปิดงานปีแห่งกฎหมายวันที่ 4 มกราคม 1997ว่า "Apart from ensuring a fair and responsive justice system, we have also in recent years

⁴⁸ 'The Importance of Dispute Resolution in Ranking of Business Locations'. MITA (P) 234/01/97 April 1997.; Chief Justice's Address at the Official Opening of the Singapore Mediation Centre , Saturday 16 August 1997., see at www.smc.org/sp/smc_arc_1.htm

been doing what we can to change the community's expectations about litigation as a solvent of problems, we have done this by encouraging mediation as an alternative means of dispute resolution." โดยเขาได้เปิดเผยว่ามีปริมาณคดีมากขึ้นจากในอดีตคือ จาก 89 คดีในปี 1995 มาเป็น 93 คดีในปี 1996.

หัวหน้าผู้พิพากษาได้อธิบายถึงการทำงานในการไกล่เกลี่ยศาลสิงคโปร์ฉบับต้นแบบเป็นอย่างไร (the Singapore Court Mediation Model: SCMM) ในเบื้องต้นจะชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างและประเมินความหลากหลายของกระบวนการไกล่เกลี่ยในแต่ละประเทศ อย่างไรก็ตามก็ตีเรื่องที่จะต้องตระหนักอีกเรื่องคือ ความต้องการพัฒนารูปแบบของการไกล่เกลี่ยนั้นจะสอดคล้องกับจริยธรรมหรือวัฒนธรรมและปัจจัยทางสังคมของชาวสิงคโปร์ด้วย

ศาลไกล่เกลี่ยต้นแบบของสิงคโปร์นี้จะรวบรวมลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของระบบสิงคโปร์ไว้ เช่น ศาลระงับข้อพิพาท (the Court Dispute Resolution Mechanism) เป็นเครื่องมือในการไกล่เกลี่ยให้กับผู้พิพากษาโดยตรง โดยผู้พิพากษาจะมีบทบาทแบบรุกและกระบวนการไกล่เกลี่ยจะมีความเข้มแข็งมากขึ้นโดยการพัฒนาและปรับใช้ข้อบัญญัติเกี่ยวกับจริยธรรมเพื่อดำเนินการพิจารณาการไกล่เกลี่ยต่อไป

ในด้านของนักธุรกิจที่เห็นว่าควรมีการไกล่เกลี่ยในด้านการค้าการพาณิชย์ โดยคณะกรรมการจัดการการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติของสิงคโปร์ (the School of Building and Estate Management, National University of Singapore : NUS) และศูนย์การระงับข้อพิพาทของสิงคโปร์ (SIAC) ได้มีการประชุมวันที่ 2 เมษายน 1997 ในเรื่อง การระงับข้อพิพาท (Mediation) ในหัวข้อ "Alternative Dispute Resolution : Mediation the Natural Choice " โดยแบ่งเรื่องสำคัญเป็น 3 เรื่องคือ เทคโนโลยีทางการบริการข้อมูลของ Singapore Information Technology Mediation Centre (SITMC) โดยมีผู้เข้าร่วมจากหน่วยงานหลายหน่วยโดยเน้นข้อพิพาทในเรื่องเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร เรื่องที่สองคือ รูปแบบการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของ the Singapore Institute of Architects (SIA) ในแบบสัญญาก่อสร้าง⁴⁹ และเรื่องสุดท้ายการออก The Rules of Mediation and Conciliation of SIAC โดยมีสาระ

⁴⁹ Philip Chan, 'Arbitration in Construction Disputes', p. 1-20. , see at <http://www.lawgazette.com.sg/2000-1/Jan00-23.htm>

สำคัญของหลักเกณฑ์ให้คู่สัญญาตกลงไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังจากเริ่มต้นพิจารณาทั้งกรณีศาลหรืออนุญาโตตุลาการ⁵⁰

ภายหลังจากการเริ่มดำเนินงานของ SIAC ในเดือนกรกฎาคม 1991 SIAC ได้กลายเป็นศูนย์ระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการที่ได้รับการยอมรับในภูมิภาคแห่งนี้ และได้มีการออกกฎเกณฑ์ในเรื่องการประนอมข้อพิพาท (Rules of Mediation and Conciliation ("Mediation Rules")) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 เมษายน 1997 โดย Mediation Rules ได้กำหนดโครงสร้างของกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ภายใต้อำนาจตัดสินใจของคู่สัญญาเอง

โดยวิธีการนี้เป็นวิธีที่สนับสนุนให้กระบวนการศาลและการอนุญาโตตุลาการสำเร็จโดยเร็ว อีกวิธีหนึ่ง โดยในข้อตกลง Mediation Rules นี้ให้ SIAC ส่งหนังสือเชิญคู่สัญญาเข้ากระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยให้คู่สัญญาทำเป็นหนังสือสัญญาไกล่เกลี่ยข้อพิพาทกับ SIAC โดยให้ผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและ SIAC เป็นตัวกลางในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท หากว่าคู่สัญญาสามารถตกลงกันได้ก็ให้ทำสัญญาผูกพันคำตัดสินเช่นว่านั้นได้โดยทำเป็นสัญญา โดยกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนี้จะช่วยให้เอกชน คู่สัญญา และผู้ไกล่เกลี่ยต้องระงับในด้านปัญหาการปกปิดข้อมูลอย่างมาก

การยอมรับการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอื่น ๆ เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาข้อพิพาททางการค้าในสิงคโปร์เป็นการกระตุ้นให้มีการยอมรับต้นแบบของการประนอมข้อพิพาทในศาลสิงคโปร์ (the Singapore Courts Mediation Model) อันเป็นกลไกใหม่ ๆ ให้กับศาลและการอนุญาโตตุลาการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับกระบวนการระงับข้อพิพาทในปัญหาทางปฏิบัติระหว่างประเทศได้ดี⁵¹

⁵⁰ 'Mediation – The Singapore Way', and see also 'Mediation – A Lawyer's Experience by Lim Chuen Ren', Abstract of Paper Presented at the Mediation Conference of 2 April 1997. MITA (P) 234/01/97 April 1997

⁵¹ 'David Howell Mediation at the SIAC by David Howell' (Abstract of Paper presented at the Mediation Conference of 2 April 1997). MITA (P) 234/01/97 April 1997.

ในที่สุดศูนย์การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสิงคโปร์ (the Singapore Mediation Centre (SMC)) ก็ได้ก่อตั้งเป็นรูปธรรมในวันที่ 8 สิงหาคม 1997 โดยได้มีการเปิดอย่างเป็นทางการโดย the Honourable Chief Justice Yong Pung How ในวันที่ 16 สิงหาคม 1997. โดย SMC เป็นศูนย์ที่มีได้มีวัตถุประสงค์ในการค้ากำไรและมิได้ก่อตั้งโดยเงินกองทุนของรัฐบาล และอยู่ภายใต้การสนับสนุนโดย SAL และมีการเชื่อมโยงกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการค้า โดยได้รับการสนับสนุนจากศาลฎีกาและศาลต่าง ๆ ของสิงคโปร์เป็นอย่างดี ซึ่ง SMC มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญประกอบด้วย

1. มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการบริการการไกล่เกลี่ยและการระงับข้อพิพาทแบบอื่น ๆ
2. มีกฎเกณฑ์ที่ให้ความสะดวกกับการเจรจา การไกล่เกลี่ย และการระงับข้อพิพาทรูปแบบอื่น
3. มีการอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการไกล่เกลี่ย
4. การแต่งตั้งและการสร้างเวทีให้ผู้ไกล่เกลี่ย
5. ให้บริการปรึกษาในการหลีกเลี่ยงข้อพิพาท การจัดการข้อพิพาทและแนะวิธีการระงับข้อพิพาทต่าง ๆ และ
6. การส่งเสริมการไกล่เกลี่ยและบริการระงับข้อพิพาทวิธีอื่น ๆ

สำหรับจำนวนคดีของการไกล่เกลี่ยใน SMC นับจนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2000 มีกรณีไกล่เกลี่ย 585 คดี โดย 372 คดีสามารถไกล่เกลี่ยสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 74.5 ของจำนวนคดีทั้งหมด ซึ่งเป็นคดีที่มีรูปแบบประเภทการค้าหลากหลาย เช่น การซื้อขาย ทั้งสินค้าและอสังหาริมทรัพย์ การบริการทางสัญญา สัญญาก่อสร้างและฟื้นฟูการก่อสร้าง สัญญาจ้างแรงงาน การละเมิด การขนส่ง ประกันภัย และทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงประเด็นทางด้านข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ

จากการที่ SMC ได้มีการทำหนังสือแสดงความเข้าใจ ต่าง ๆ ระหว่างศูนย์หรือองค์กรในการสนับสนุนการไกล่เกลี่ยและบริการต่าง ๆ ทำให้ SMC ได้รับความสนใจจากนักลงทุนที่เกี่ยวข้องในองค์กรนั้นมากขึ้น และมีการนำเอาประเด็นต่าง ๆ มาปรึกษาและขอคำแนะนำมากขึ้นเรื่อย ๆ⁵²

⁵² องค์กรที่มีส่วนในการสนับสนุนการไกล่เกลี่ยโดยศูนย์ SMC

- Association of Banks in Singapore

จากการศึกษาพบว่า การตั้งศูนย์การระงับข้อพิพาททั้งในด้านอนุญาโตตุลาการและการไกล่เกลี่ยนั้นเป็นการให้ความสะดวกทางด้านการบริการทางกฎหมาย และเพื่อให้มีความเข้าใจในโครงสร้างกฎหมายการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ อันเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญยิ่งในกระบวนการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศในสิงคโปร์ จึงต้องมีการวิเคราะห์ให้เข้าใจในด้านโครงสร้างที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการเป็นศูนย์กลางการระงับข้อ

-
- Association of Consulting Engineers Singapore
 - Eagles Mediation and Counselling Centre
 - General Insurance Association
 - Hong Kong International Arbitration Centre and Hong Kong Mediation Council
 - Institute of Estate Agents
 - Institution of Engineers Singapore
 - International Academy of Mediators
 - LEADR (or Lawyers Engaged in Alternative Dispute Resolution)
 - Life Insurance Association
 - National Association of Travel Agents Singapore
 - Real Estate Developers' Association of Singapore
 - Renovation and Decoration Advisory Centre
 - Sembawang Corporation Limited
 - Singapore Contractors Association Limited
 - Singapore Furniture Association
 - Singapore Information Technology Dispute Resolution Advisory Committee
 - Singapore Institute of Arbitrators
 - Singapore Institute of Building Limited
 - Singapore International Arbitration Centre
 - Singapore Power Limited
 - Society of Project Managers

พิพาทในภูมิภาคนี้ที่มีความสมบูรณ์พร้อมในทุก ๆ ด้าน ในบทต่อไปจะวิเคราะห์เฉพาะตัวบทในกฎหมายการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศอย่างละเอียด